

Ciprià Ciscar, diputat socialista per València, ponent de la comissió constitucional, parla sobre la negociació estatutària.

“La realitat valenciana és la realitat valenciana”

Per què els socialistes no heu deixat que Camps retirara l'Estatut?
—Hi havia una possibilitat real que no hi haguera Estatut. En la meua opinió, s'ha salvat per la voluntat constructiva dels socialistes valencians.

—**I per les renúncies.**
—En tot acord hi ha aportacions i renúncies.
—**Sabiem com era el text, però ací van crear-se unes expectatives que no s'han concretat. Els que s'havien fet il·lusions, se senten pitjor, ara.**

—Es cert, això. Sempre que es crea una gran expectativa, si no reïx, no s'aprecia tant allò que s'ha aconseguit. Hem llevat el 5% de l'Estatut, el màxim que podíem. Els socialistes valencians pensem que, en les circumstàncies polítiques actuals, hem fet un esforç per la normalitat. Hi haurà més autogovern, es normalitzarà la vida política i s'ha vist que el PP canvia la seua actitud d'agitació absoluta allà on no governa.

—**L'Estatut no resol problemes anacrònics i reforça**

Francesc Camps. Joan Ignasi P que ha optat pel pactisme, en un moment donat, fa una aposta, p queda desautoritzat per Madrid. balanç és molt positiu per al PSC federal, però ha afectat el PSPV.

—En la seua part d'autoorganització competencial, financera, d'establir capacitat de dissolució de les Corts, fer referèndums en futures reformes l'Estatut és positiu. El PP, de prime només volia la capacitat de dissolució i incloure les institucions. Ara bé, model de reforma obeeix a la realitat política, social, econòmica d'una unitat, i a una realitat electoral. En meu parer, l'Estatut continua tenint alguns problemes en temes identitataris però falta la generositat del PP. Per les coses canvien al País Valencià, me que canviar l'Estatut, cal canviar Govern.

—**Guanya més Zapatero que P**

—En aquesta reforma està equilibrat allò que es guanya i es perd.

—**Què perd, Zapatero?**

—Allò que perdem els socialistes valencians, i guanya allò que guanyem. Dins de l'Espanya plural, cadascun d'acord amb la seua realitat, ha de determinar el seu model dins de la Constitució. I la realitat valenciana és la realitat valenciana.

—**I per què no aposta el PSOE en aquesta reforma per afavorir el canvi al 2007?**

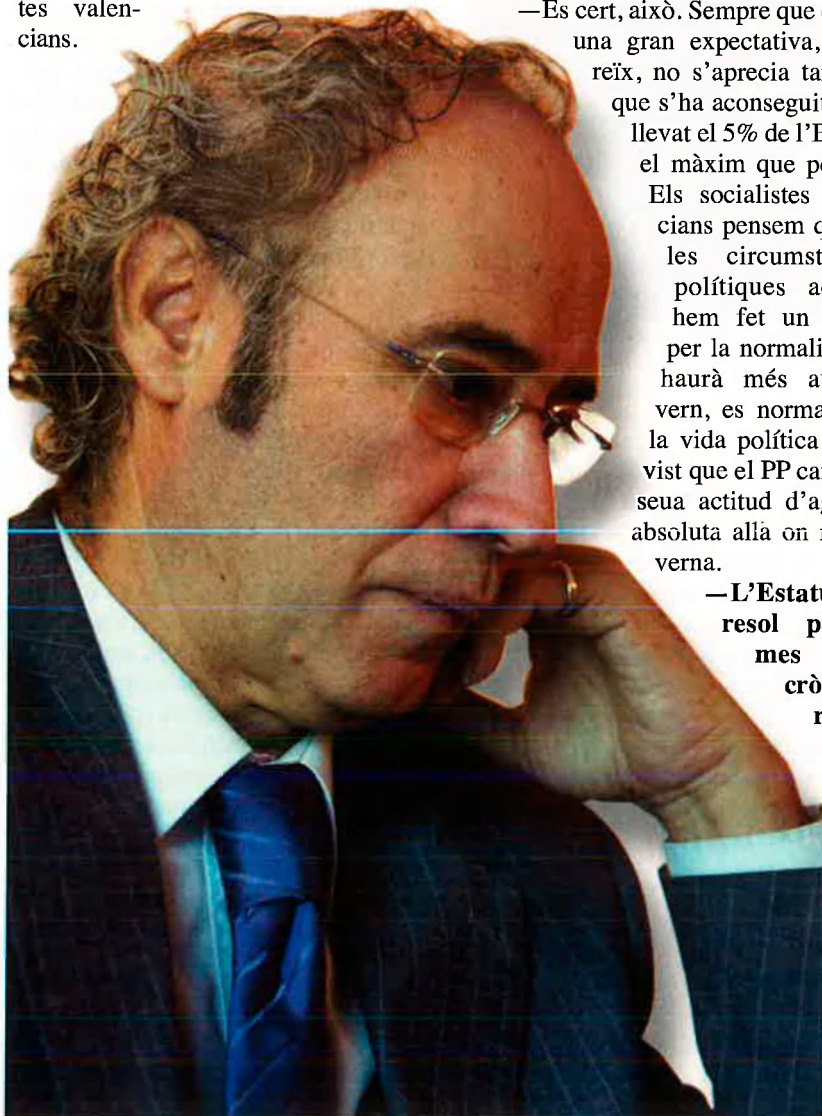
—L'Estatut d'autonomia no l'impugna el Congrés dels Diputats. I qui el proposa, en qualsevol moment pot retirar-lo. La nit anterior a la comissió [constitucional], o s'anunciava la retirada hi havia acord. Davant això, els socialistes valencians pensem que cal tenir en compte l'Estatut.

—**Cara a la ciutadania, li hauretat estat fàcil a Camps explicar una retirada?**

—Les decisions de la política a curt termini no prevalen, ací. Val a dir que quan el PP està en l'oposició no admet cap reforma. Avancem-hi ara, que de pres no ens deixaran.

—**La retirada hauria desgastat Camps?**

—El PP valencià, més que governar, fa d'oposició de l'oposició. Només tenen tres objectius: culpar de tot el govern d'Espanya, els catalans com enemics exteriors i anar deli-

ALVARO GARCIA

radament contra els socialistes valencians.

—**La reiteració en l'“idioma” valencià afavoreix el secessionisme?**

—S'ha d'avançar en la llei d'ús [i ensenyament del valencià]. A més, la jurisprudència que s'ha creat en el Tribunal Superior o en el Constitucional és seriosa. Allò que s'ha avançat ho ha aconseguit la societat, sovint amb governs progressistes.

—**En la comissió, vostè va posar al mateix nivell de respecte unitaristes i secessionistes.**

—Vaig posar al mateix nivell els sentiments sincers de la gent. Cal respectar-los, és l'única manera d'avançar, amb l'opinió dels científics. No em mereix cap respecte, en canvi, qui des de la política instrumentalitza aquests sentiments per a entrebancar la normalització.

—**Parlem del 5%. L'avanç és tímid.**

—La tanca del 5% estava dues vegades. Hem superat el primer obstacle. Superar l'altre és difícil? Ho admit. Però és més possible que dins de l'Estatut. En aquesta cursa d'obstacles, hi ha una possibilitat d'arribar a la meta. Era impossible arribar ara a la meta.

—**Si era impossible, per què ho planteja?**

—Tinga la seguretat que el PSOE va apostar molt fort.

—**Però sabien que era impossible.**

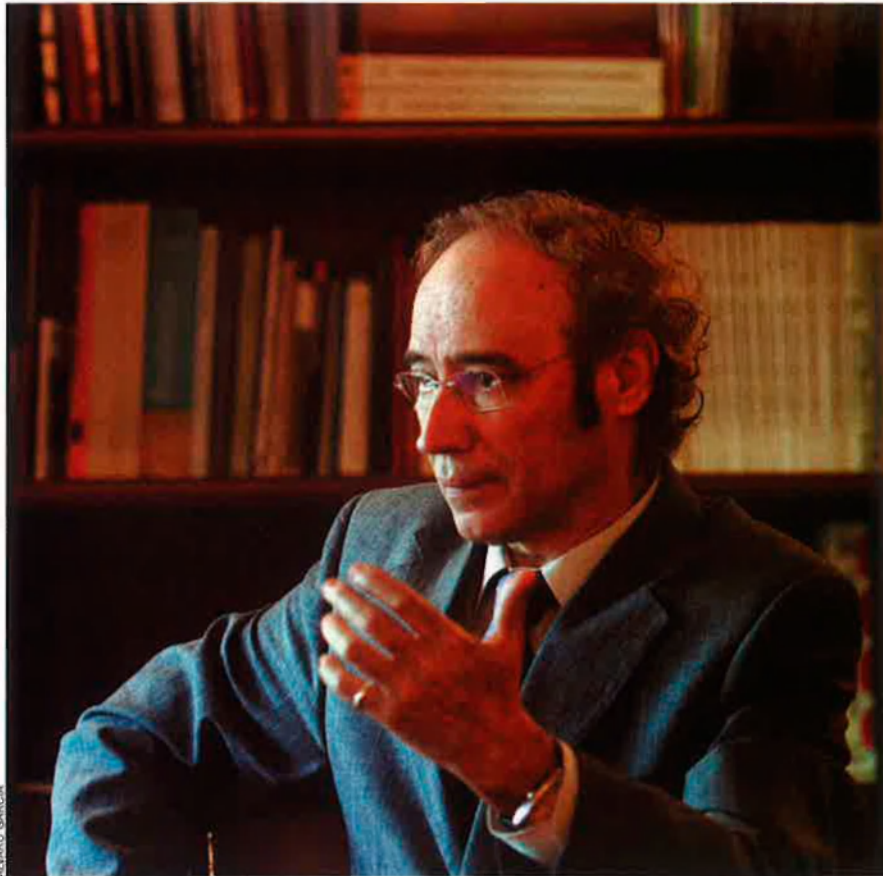
—Ens ha permès eliminar un obstacle molt difícil de superar.

—**El PP mai no anirà contra els seus interessos. Si no li convé, mai no la tocarà.**

—La decisió de cada partit només li pertany a ell, i és tan legítima que no la discutiré mai. Els partits progressistes del País Valencià han de reflexionar com poden canviar les coses. Les forces polítiques progressistes, si volen, poden sumar vots suficients.

—**No és egoista, ara, que els socialistes demanen un pacte entre Esquerra Unida i Bloc? No és responsabilitzar a qui s'ha decebut?**

—No demanaria mai un pacte entre altres forces, tot i que ho desitjara. Ho faria com a ciutadà, no com a polític. Ara bé, crec que cal fer una reflexió: quina és la realitat actual? Com podem canviar-la? Amb quines regles hem de jugar? Què vol fer cadascú pel canvi?

“Cal respectar els sentiments sincers de la gent, és l'única manera d'avançar, amb l'opinió dels científics”

L'aspiració dels socialistes és guanyar. És cert que les forces xicotetes allò que volen és fer-se presents. Encara que sembla més fàcil un límit o un altre, cap límit electoral és garantia d'un govern. Pot haver-hi un límit baix i una situació bipartidista.

—**El PP parlava aquests dies de traïció. Ara ho fan la resta de partits. S'han estimat més fallar als segons, i això no és bo de cara al 2007...**

—No hem traït ningú. S'han complert els pactes i la intenció de millorar les coses. Poc importa canviar les coses des de dalt sense tenir en compte la realitat de cada lloc.

—**Entén, en tot cas, que l'estat d'ànim d'EUPV i Bloc siga baix, després del que ha passat.**

—[Silenci.] Les aspiracions s'omplen i es buiden de manera ràpida i lenta, dependent del cas. Ara bé, si ets

lluitador, saps que els obstacles els has de vèncer. No t'has de desanimar, encara que no resulten fàcils.

—**Pla ha quedat tocat?**

—És injust dir que Pla no ha treballat amb la millor intenció. La decisió era tenir o no tenir Estatut. I tota decisió comporta opinions encontrades. El treball de Pla ha estat benintencionat. Quan ha hagut de decidir si Estatut sí o Estatut no, s'ha pres una decisió política, que era salvar la reforma.

—**La nota de Pla hauria estat més alta sense les dues últimes setmanes?**

—Aquestes dues setmanes han constatat que allò que s'ha fet, encara es vol millorar. Si s'haguera aconseguit el 3% i un tracte més delicat en el tema lingüístic, s'hauria aconseguit tot allò que es pretenia.

Victor Maceda